

DEO OPTIMO MAX.

UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUÆ,

Orthodoxorum Medicorum Patrono.

DISSERTATIO MEDICO-CHIRURGICA,
QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
manè discutienda, in Scholis Medicorum, die Martis vigesima - septima
mensis Aprilis, anno Domini M. DCC. LXXIX.

M^o. THOMAS LEVACHER DE LA FEUTRIE,
 Doctore Medico, Præsides.

De quibusdam objectis adversus osium pubis Symphysiæ Sectionem.

QUOUSQUE tandem tanta erit hominum cæcitas ut qui novâ luce priscorum errores evertere sit ausus; non suâ tantum sed & alienis gentibus sit odiosus! hoc multi experti sunt viri illustres quorum alii odio publico, alii morte plesti sunt. Hoc experitur hodie solertissimus M. SIGAULT, D. M. P. qui novâ, genuinâ, sibi que propriâ operatione necis falcem avertens, fœtu salvo, matrem liberat, à rege munifico donum annuum, à clarissimis collegis lauros, à livore calumnias excipit. Quàm simplex, quàm faciliè curanda, quàm proficua tum fœtui tum matri Symphysiæ pubis Sectio nullus artis peritus ignorat. Huic tamen plurimi adversantur. Quot, quàm futiles objectiones contra eam allatæ sint nemo nescit. Quas olim protulere quidam anonymus P. R., D. LHERITIER, D. ETIENNE, D. PIET, M. BAMPES D. M. funditis everterunt ingeniosissimus operationis auctor (1), celebris LE ROY (2), peritissimus ROUSSEL DE VAUZESME (3), & nuper doctissimus JUMELIN (4) hujus Scholæ celebres Magistri; sed virili calcaneo penitus delevit experientia quâ constat de duodecim mulieribus hâc operatione liberatis duas tantum obiisse quarum quidem mors operationi minimè tribuitur (5).

Non desunt qui contra tam utilem operationem ultrò citròque fugitivâ voce conclamant. Hos minoris pendimus quàm ut iis respondere dignemur.

Hunterus verò Medicus Londinensis non minus in arte medendi quàm obstetricandi peritus tantum sibi fecit nomen, tot hominum sibi vindicavit fidem ut verendi locus sit, ne ea quæ improbavit, multi artis omnino rudes, tanti viri auctoritate capti inconsultò respuant. Itaque cum eo pro humanitatis causa certaturus, objectiones illius compendiosè referam.

1°. Tam raras esse occasiones vel Cæsareæ vel Sigaultinæ sectionum celebrandarum

(1) M. Sigault, *Discours sur les avantages de la Section de la Symphyse dans les Accouchemens laborieux contre nature.*

(2) M. le Roy, *Recherches historiques & pratiques sur la Section de la Symphyse*, 1778.

(3) De Sectione Symphysiæ osium pubis admittendâ Quæstio Medico-Chirurgica Parisiis discussâ in Scholâ Medic. die Maii 7 ann. 1778.

(4) *Journal de Physique*, Septembre 1778, pag. 189, &c.

(5) *Journal de Physique*, Septembre 1778, pag. 194.

(6) *Analyse des trois Procès-verbaux à la suite du Discours sur les avantages*, &c, pag. 106.

affirmat, ut vix se se ter ipsi objecerint intra trigenta novem annorum spatium; unde concludit unum tantum hominem de 20000000 quotannis Sigualtinâ sectione servatum iri. Sperat fore ut illa sectio, sicut & nova methodus calculos per superiorem apparatus educendi oblivione quondam deleatur (1).

2°. Negat illam operationem pro Cæsarea unquam esse celebrandam quia per eam foetus liberari nequit.

3°. Si quando institui debeat hæc nova operatio, id tantum fieri suadet cum tam stricta est pelvis aut tanta vertebrarum projectio, ut ferro hamato foetus arripi, dilacerari nequeat.

4°. Illam extradiioni foetus per uncum comparans, affirmat tam horrendam operationem frequentiore esse futuram ad magnum humanitatis detrimentum. Ac proinde sedulo procul avertenda omnia instrumenta ab arte obstetricatoria & ea præsertim quæ matrem foetum ve cadunt, dilacerant. Tum ut Chirurgi rudes morem in rebus habeant, tum ut plurimi convocentur artis periti. Saluberrimum ordinem acriter improbat ex eo quod laudibus profecutus fuerit Magistrum SIGAULT, ejusque felicem operationem doctis omnibus noscendam curaverit: at pace tanti viri quid ni laudasset ordo saluberrimus medicum qui vitam infanti certè perituro servavit matremque, filio vivo beatam, nullâ labe affectâ, cum tota ferè gens Angla in celebrando, encomiis omnibus extollendo, omni mercedum genere cumulando mimo & histrione æstuaverit?

Tanto igitur viro respondebimus, 1°. rarò quidem sed frequentius occurrere occasionem vel Cæsareæ, vel Sigualtinæ sectionum celebrandarum, toties enim sese offert occasio, quoties hiatu patulo deficiente, foetus haud transfricare valet, nimis molis capite vel latioribus scapulis vitatus; quoties ritè constitutus Homuncio strictiorem utriusque freti, depressâ distortâ pelvi aut prominente sacro, diametrum permeare nequit; quoties, omnibus ritè constitutis, caput pravâ positione nullâ arte redigendâ intricatum educi non potest, quoties tandem in hisce omnibus circumstantiis nec spatulâ nec forcipe partus absolvi valet. Forceps enim licet ratione sui voluminis foetus caput augeat valde tamen utilis est aliquando ut matris deffesse viribus suppleat, præsertim quando nullum aut leve conformationis vitium adest. In cæteris operationibus Chirurgicis uni tantum, in partu vero duobus est consulendum; itaque neuter est Laniandus, (2) sed potius matri præstat anceps remedium asferre quàm nullum aut foetui lethiferum. Utraque sectio pro foetu certa; pro matre verò ferè certa Sigualtina, anceps, ferè lethalis Cæsarea. Hunterum verò non pudet nec Cæsareæ, nec Sigualtinæ sectioni locum dari contendere, quotiescumque ferro hamato frustratim extrahi potest foetus. Nullam habet rationem tot mulierum quæ singulis diebus rudi manu, iteratis succussionibus, nixibus irritis obrutæ, legitimi amoris immeritis luentes pœnas, animam efflant, quæ certè Sigualtinâ, forsan Cæsareâ sectione feliciter liberaræ fuissent. Verùm esto quod novâ methodo unus tantum de 20000000. salvetur homo; felicem se clamiter vir cui dabitur homine semel mortem defraudare! Id verò longè frequentius accidet illi qui opportunè hanc celebraverit.

2°. Libenter fatemur, & de hoc obtestatores monitos volumus, non semper nec inconsultò in omni casu pubis symphisi esse secandam, ut quidam auctori laudato temerè tribuerunt, sed tantum quando necessitas urget indicata (3) nec pro Cæsarea-sectione Sigualtinam institui volumus in conceptionibus ventralibus in quibus Cæsaream tantum suadet ipsemet ingeniosissimus M. SIGAULT. (4) Sed cum Auctore clarissimo suam ipsius operationem institui Jubemus quoties sese offerunt quædam è supra recensitis occasionibus,

(1) De hoc vide: *nouvelle Méthode d'extraire la pierre de la vessie urinaire par dessus le pubis, qu'un homme vulgairement par le haut appareil, &c. A Bruxelles; & à Paris, chez d'Houry, ann. 1779.*

(2) Non agitur hic de conceptionibus præter naturalibus, de mulieribus ante partum defunctis, in utroque casu Cæsareâ sectione foras eliminandus est foetus. Nec etiam de foetibus mortuis in utero vivo conclusis quæ forsan unco sunt extrahendi.

(3) *Discours sur les avantages, &c. pag. 19.*

(4) *Ibidem, pag. 11.*

3

nec tunc quidem ad eam deveniendam lubet, nisi freti superioris diameter minor duobus saltem pollicibus pateat. Tantilla enim diameter post symphiseos sectionem minus fortè augeretur quàm ut foetus posset educi vivus sine nimia violentione ossium pubis dimotione quam quidem sequentur symphiseos posteriorum dearticulationes, inflammationes & fortè matri pejora: tunc fatiùs ad Cæsaream recurrere. Si verò duos tantùm pollices exhibeat minor freti superioris diameter affulget spes utriusque liberandi (1) undè liquet foetum semper liberatum iri; sive quodam matris detrimento in priori casu, (posito quod fiat illa sectio tunc tantùm periculosa) sive absque matris incommodo in posteriori casu.

3°. Sectio Sigaultina quam genuit amor humanitatis & vitæ, mortis prævia nullatenus esse debet. Itaque in casu proposito nunquam admitteuda est, sed tunc ad Cæsaream properandum ut mox dicebamus, hæc enim licet lethalis, & matri & foetui nonnunquam profuit. Quis humanitatis amicus hoc Hunteri consilium inmotis audiat? Huic adversantur leges divinæ quæ sunt extra nostram provinciam; hoc improbat natura, hoc damnant leges civiles, hoc respuimus & quicumque id sequi non dubitabit, is omnibus necis non verò naturæ minister habeatur.

4°. Nulla est paritas inter operationem quæ de duobus alteri mortem, alteri plurimùm mali confert & eam quæ alteri vitam, alteri paululùm incommodi præstat. Horrendam priorem scilicet Hunterianam, divinam posteriorem nempe Sigaultinam nuncupamus. Cum D. Hunterio quantum fas erit instrumenta quælibet ab arte obstetricantium alegantur & præsertim ea quæ matrem foetumve cadunt aut dilacerant, ideoque suum ipsius uncum in perpetuum ærugini mandamus. Cum eo suademus ut magna adhibeatur cautela, plures convocentur artis periti si fieri possit. In pagis verò & oppidulis ubi nullum collegam obstetricans agnoscit, volumus ut ille qui prægnanti ministrat, post sedulum examen, ni alia detur porta quàm Cæsarea vel Sigaultina sectio, ad eam sese accingat operationem quæ cum natura magis æmulatur, in quâ nullum ens trucidatur, in quâ pauciores, minùs nobiles, faciliùs adunandæ partes dividuntur; quam mitiora sequuntur symptomata, quæ magis tuta, magis cita, minùs injucunda videtur. Uncus igitur mortis præcursor & minister nunquam admittatur in vitæ templo; hoc enim enecatur homuncio qui ad proveciorem ætatem plurium liberorum pater factus de patriâ benè meritus vixisset. Quid ergo tam in intricata re faciendum restat? jam diximus.

Si saltem duos pollices exhibeat freti Superioris diameter minor, audaçter secunda Symphiseos quæ Pubes nectit. Operatio tutò celebratur, faciliè curatur juxta methodum ab illustrissimo M. SIGAULT institutam (2). Si verò tutius videatur, 1°. eutem in-pliçæ modum elevatam supra pubim findat obstetricans. 2°. Scalpello lenticulato cujus pars secans limâ tantùm attenuata fuerit, fascias ligamentosas, quæ symphiseos offermant, solvat. Hoc instrumento nihil lædi potest nisi partes admodum tensæ scilicet ligamenta quæ secanda erant. 3°. Spontanea ossium pubis dimotio moderabitur ope latæ fasciæ sacro subjectæ cujus extremitas dextra ad sinistram, sinistra verò ad dextram supra pubim à duobus hominibus ad obstetricantis nutum magis minus ve-tensa feretur. Huic Methodo libenter annuit ipsemet veracissimus operationis auctor.

Præterea sponte fateretur Hunterus. 1°. Ne scalpello quidem acuto peritè directo aliquid incommodi tum vesicæ, tum urethræ inferri posse. 2°. Per hanc sectionem pubes à se invicem ad pollices 2 $\frac{1}{2}$ faciliè dimoveri; quam dimotionem ferè semper ad felicem partum sufficere contendimus, quod experientiâ testatur. 3°. Sacro illiacas Symphises etiam laxari; quas reverà semper dilacerari contendit. Sed huic objectioni spontè fuit responsio jam valde trita, omnibus physicè probata, scilicet per totum gestationis tempus tam macerata fuisse ligamenta ut vix dilacerari queant. Ast verò si quando disrumpenda fuissent certè in muliercula Vespres quæ longa pollicib. 30. Post Symphiseos sectionem puerum enixa est pollicib. 20 longum, in qua tamen nulla ligamentorum ruptura obser-

(1) Hic de minoribus diametris agitur, quia maxima indè difficultas.

(2) *Discours sur les avantages*, pag. 20.

4
vata fuit (1). Verùm Hunteris cuius observatio minimè suspecta videtur, quì foetum hãc operatione numquam liberandum contendit, (quod veritati adversum à nobis, à jam laudatis auctoribus, ab ipsamet experientiã demonstratum est.) Eam utilem matri quãdoque futuram fatetur, si illã celebratã, per unum evehatur foetus. Verùm quemcumque in finem celebrata fuerit Symphiseos Sectio, eam eadem pericula concomitatura sunt; si nulla in finem lethiferum ab Huntero propositum ergo & nulla in finem salutiferum ab ingeniosissimo M. SIGAULT institutum.

(1) *Analyse des trois Procès-verbaux à la suite du Discours sur les avantages, &c. pag. 7 dans les notes.*

DOMINI DOCTORES DISCIPLINÆ MAGISTRI.

M. Guillel.-Josephus DE L'EPINE, M. Anna-Carolus LORRY. M. Carolus-Ludovicus VARNIER;
Antiquior Scholarum Magister,
Antiquus Facultatis Decanus,
Academiae Censor.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Henricus-Joannes BACET, M. Theobaldus NIZON, M. Jacobus BARBEU DU BOURG;
Regia Scientiarum Academia
Stockholmiensis, Societatis Regiæ
Monspelienfis, Societatis Medicæ
Londinensis, & Philosophicæ
Americanae Socius.
M. Carolus-Ludovicus SAILLANT, M. Petrus-Augustus ADET, M. Joannes-Jacobus MESSENCE.

Proponebat Parisiis STEPHANUS FOUIGNET DE PELLEGRUE, ex
Diœcesi Vazatenfis apud Aquitanos, Doctor Medicinæ Facultatis Burdigalensis,
necnon & Saluberrimæ Facultatis Parisiensis Baccalaureus, Dissertationis Auctor,
A. R. S. H. 1779. AB OCTAVA AD MERIDIEM.